

Prof. Ozren Straža proèelnik predmeta tjelesna i zdravstvena kultura

Autor Ana Kopiaè, Ana Bujan
Tuesday, 04 May 2004

Ovaj intervju je zasigurno naš najbrže ostvareni zadatak. Naime, od zamisli do ostvarenja trebalo nam je ni manje ni više no dva dana. A sve je zapoèelo, na redovitom sastanku STUDMEFa ponedjeljkom, idejom da bi bilo sjajno napraviti intervju s osobom koja æe u budućnosti imati važnu ulogu u organiziranju Dana Sporta. Proèelnik kabineta za tjelesnu kulturu prof. Ozren Straža bio je pravi izbor. Kako predloženo tako konsenzusom svih èlanova STUDMEFa i prihvaæeno te jednako brzo i ostvareno.

STUDMEF: Petog lipnja održava se Dan sporta na Medicinskom fakultetu. Na koji naèin se Katedra za tjelesnu kulturu ukljuèila u tu manifestaciju?

OS: Ja æu donijeti konop, aerobièare æe organizirati profesorica, rezervacije termina... Mislim da æe glavnu ulogu još uvijek ove godine igrati STUDMEF, međutim od sljedeæe godine i mi æemo se znatno više angažirati. Prije nekoliko godina studenti su me predlagali za predsjednika sportske sekcije koja se tada osnivala. Međutim inicijativa iz dekanata je bila da se profesori puno u to ne miješaju, nego da to rade studenti. U prvi trenutak sam bio malo iznenađen, a zatim sam zakljuèio da je logièno da se studenti bave stvarima koje se tièu njih samih.

STUDMEF: No ne treba li studente ponekad malo potaknuti?

OS: Potaknuti?! Mislim da je to sve što èinim na ovom faksu. 90% mojih nastojanja na ovom fakultetu su stvorena animacijom. Teško je dobiti studente. Kad je došla blok nastava ja sam zablokiran. Samo mi kukaju, žale se, plaèu. Jednostavno ne mogu gotovo ništa. Jedva ih animiram za malo nastave, malo sporta.

STUDMEF: Što kao predstojnik Katedre mislite o organizaciji Dana sporta?

OS: Ovo do sada bilo je jako zgodno. Program je jako dobar. Volio bih da dođe dan kad neæu morati prisiljavati studente, odnosno nagrađivati ih s dodatnim bodovima vezanim za nastavu, da dođu na Dan sporta. 99% studenata koji prisustvuju Danu sporta i zapravo uživaju u tome, dođu zato što se to honorira kao da idu na Sljeme. Volio bih da to bude kombinacija razlièitih motiva te da se malo "umiješa i dobra volja". Sviđa mi se program zadnjih par godina. STUDMEF: Treba li možda proširiti program? OS: Ako bi ga proširilo to bi se pretvorilo u cjelodnevnu manifestaciju. Mislim da je pola dana dovoljno. Možda malo zgusnutiji program koji bi se eventualno proširio na košarkaške terene.

STUDMEF: Nije li teško okupiti ekipe?

OS: Veæ sam ja to pokušao. Malo je teško i ne ide onako kako bi trebalo. Ovo sa užetom je prošle godine bilo super. Stvarno sam se iznenadio kako su studenti spontano slagali ekipe, nitko ih nije tjerao.

STUDMEF:: Hoæete li se Vi zajedno s profesoricom Mrakoviæ aktivno ukljuèiti u neku aktivnost na Danu sporta?

OS: Moje mišljenje kao sportaša je da se u sportu treba ponašati sukladno svojim godinama. Zato osobno izbjegavam sportove visokog srèanog intenziteta i visoke emotivne napetosti kao što je nogomet i slièno. Zato bi se međusobno trebali natjecati ljudi podjednakih godina. Profesori protiv studenata - to je više show nego natjecanje. Ljudi to shvate ozbiljno pa se zajapure, a ja jako dobro znam koje posljedice mogu biti jednog takvog optereæenja. Mislim da se treba ponašati sukladno godinama. Treba se baviti sportom ali treba imati mjeru. Zato æu ja i dalje ostati pri rješavanju organizacijskih pitanja.

STUDMEF: Zar ni povlaèenje konopa?

OS: To je show. Treba imati mjeru. Ja obavim svoj jogging svaki dan, ali mislim da na ovakvim manifestacijama neæu nastupati. Ja sam se dosta naigrao u životu službenih utakmica. Aktivno æu se ukljuèiti kao sudac na utakmici.

STUDMEF: Hoæete li malo suditi u korist studenata?

OS: Naravno. To se podrazumijeva.

STUDMEF: Treba li èešæe tijekom godine organizirati sliène manifestacije?

OS: Što se Dana sporta tièe mislim da je dovoljan jedan. Međutim studenti se trebaju više ukljuèiti u sveuèilišni sport. Bilo bi jako zgodno da studenti dođu i navijaju za naše kolege koji igraju odbojku, nogomet, košarku. Puno je utakmica i to bi mogao biti jedan od naèina da se studenti malo animiraju. Problem bavljenja sportom na našem fakultetu je taj što nemamo svoju dvoranu, nemamo svoje stalno mjesto za vježbanje.

STUDMEF: Može li se dvorana unajmiti?

OS: Imali smo suradnju s Kineziološkim fakultetom. Mi smo kod njih imali tjelesni, a oni kod nas anatomiju. Prije èetiri godine oni su prestali slušati anatomiju kod nas i od tada sustavno vrše pritisak da izađemo iz te dvorane. Od poèetka ovog semestra više nam ne dopuštaju korištenje dvorane. Inzistiraju na plaæanju dvorane, što mi prihvaæamo, ali cijene koje oni nude su identiène cjenama koje bi platio bilo koji građanin. Èinjenica je da su dvorane gradske. Èinjenica je da mi kao Medicinski fakultet imamo veæa prava nego obièni hakeri. Sigurno bi za nas cijena trebala biti barem upola niža. Ne bi nas smjeli tako tretirati jer kao fakultet imamo pravo na te dvorane kao i oni. Oni na tim dvoranama solidno zarađuju. Ovi otvoreni tereni koje imamo su jako zgodni. Na njima sad treniraju rukometaši i nogometaši, a na teniskim je dobro organizirana teniska sekcija, koju jako dobro vodi prof. Buneta. Međutim kad bi mi imali svoju dvoranicu

to bi bilo jako dobro. Predviđena je dvorana u sklopu gradnje novog biomedicinskog središta na alati. Trebala bi nam jedna polivalentna dvorana i jedna teretana. Trenutno nam je preostalo Sljeme, nogomet i nekoliko vrsta aerobika koje su jako dobro organizirane. Imali smo sreću da uđemo u kombinaciju s MGM-om tako da uz minimalnu naknadu koristimo njihove prostore. Osim nedostatka prostora i preveliko opterećenje studenata javlja se kao problem bavljenja sportom. To najbolje pokazuje i primjer da su nositelji naših ekipa koji sudjeluju u sveučilišnom natjecanju studenti starijih godina koji nisu toliko opterećeni nastavom. Nemam naša protiv blok nastave, ali jednostavno su me zagušili. Problem je u tome da studenti jednostavno nemaju vremena baviti se sportom. Studenti uče, a kad ne uče panično idu za tim da se regeneriraju. Pogrešno misle da je najbolje regenerirati se ležeći, gledaju u strop. Međutim ako neko spava pet sati dnevno onda je možda taj oblik regeneracije dobar. Prije pojave blok nastave bilo je puno lakše.

STUDMEF: Mislite li da bi tjelesni trebao u blok nastavu? Tjedan, dva...

OS: Ne!!! Ni slučajno! Morao bi se smanjiti ukupni program svih predmeta da bi studenti "dohodili do daha" i onda bi bilo moguće bavljenje sportom i tjelesnim. Sad su studenti umorni. Ja to vidim na studentima kod sebe na nastavi. Malo jača "tura" i odmah pobuna: "Ja ne idem. Idem doma, mami i tati."

STUDMEF: Da nastavimo s Danom sporta. Jesu li odabrani pravi sportovi i sudionici? Treba li uključiti studente i profesore drugih fakulteta?

OS: Prošle godine je to bilo u rukometu, pa su nas "natamburali" i onda smo rekli da ne bi baš bilo pametno opet da igramo protiv nekoga.

STUDMEF: Hoće li i ove godine netko biti pozvan? OS: Nadam se da će studenti ovaj put pozvati ekipu dovoljno slabu da je dobijemo i dovoljno jaku da sve bude uvjerljivo. Vidjet ćemo. Nikad ne znate u kakvom će sastavu doći momčad. Možda u slabijem sastavu pa ih mi "natamburamo" onda će svi reći: "Pa kaj ste ove uopće zvali?". Ako dođu u punom sastavu i dovedu još dva tri pojačanja pa nas "popeglaju" onda će opet svi reći: "Joj kaj smo ove doveli?"

Inače, ne bih naglasak stavio na natjecateljski karakter nego na druženje. Vi se nažalost i između sebe već malo družite. Zato i trebamo ovakve manifestacije, da se družite između sebe na jedan drugi način, a ne samo kad ponavljate neko gradivo. Primjer je odlazak na Sljeme. Ta dva sata studenti umjesto da uživaju u prirodi, da se "iskopčaju" oni se ubacuju u medicinu.

STUDMEF: A sad jedno praktično pitanje. Hoće li studenti koji prisustvuju Danu sporta i ove godine dobiti bodove za tjelesni kao i prošlih godina?

OS: Svakako! To je promocija sporta i meni je u interesu da to više studenata dođe. Moram ih nekako nagraditi. Volio bih da motiv dolaska ne budu samo bodovi ali to će ipak biti primarno.

STUDMEF: Mislite li da bi za promociju sporta na fakultetu bilo dobro da na toj manifestaciji ugostimo nekog od poznatih sportaša? OS: Bili su već poznati sportaši. Ja imam neke kontakte i mogu ih dovesti. Međutim mislim da bi studente više impresionirali neki koji će im u budućnosti biti važni, na primjer pročelnici bolnica ili neko s estrade. Više bi ih to fasciniralo nego neki poznati sportaši. Naši studenti su toliko opterećeni svojom strukom da sumnjam da bi ih tako neko impresioniralo.

Po svemu sudeći Dan Sporta će od ove ili slijedeće godine postati i službena manifestacija pa je za pretpostaviti da će tada Kabinet za TZK imati važnu ulogu u njejoj organizaciji. Naravno, tada ćemo i dalje očekivati punu suradnju studenata u organizaciji. Tada možda nekog od poznatih sportaša i dovedemo.

STUDMEF: Nešto za kraj?

OZ: Na kraju još samo par riječi o dvorani. Moram reći da smo mi koristili dvoranu Kineziološkog fakulteta sve do ovog semestra zahvaljujući suprugu profesorice Mraković koji je nažalost umro. Međutim i ona je depešom prodekanu za nastavu profesoru Jerolimovu, na Sveučilište, koju je poslao profesor Mesarić. U njoj se obrazlaže naše stanje i naša razmišljanja o našoj nastavi tjelesnog na Kineziološkom fakultetu. Ćekamo odgovor. Moram pohvaliti profesora Mesarića koji je odmah reagirao čim se pojavio problem i vrlo odlučno stao na našu stranu. Odlučio nam je pomoći pod svaku cijenu, da stvari dovede u red. Na Kineziološkom fakultetu inzistiraju na ekonomskim cjenama i potpisivanjima ugovora pa će rješenje avanje potrajati.

Govoreći o sportu naglasio bih da su organizirane i druge manifestacije osim Dana sporta. Primjer je i "Utrka 162 stube" gdje je došlo dvadesetak studenata. Teško je pogoditi termin koji svima odgovara. Uglavnom 50% studenata nikako ne može. Imam popis studenata koji su sudjelovali na manifestaciji "Utrka 162 stube". To je bio show. Sve je bilo sjajno organizirano, ali je slab bio odaziv. Ja sam sve studente prve i druge godine upoznao kad će se natjecanje održati, pa ih je od petsto došlo samo jedanaest. Bili su plakati. Obavjest je bila na Internetu, tako da su svi mogli saznati za tu manifestaciju.

Zatim, profesor Mesarić prekrasno je organizirao skijanje. Na manifestaciji su sudjelovali i neki profesori i djelatnici fakulteta. Međutim došlo je samo sedamnaest studenata sa svih godina i to zato što se dolazak honorirao

inaèe ne bi nitko došao. Manifestacija je bila fenomenalna. Osim toga moglo se doæi autobusom ili žièarom. Manifestacija je bila sponzorirana. Jako mi je teško što takvim manifestacijama ne prisustvuju naši studenti. Bez obzira na datum neæe doæi nikad više od dvadesetak studenata, iako su za to honorirani. Prije dvije godine imali smo krasnu ekipu vaterpolista, ali natjecanje je bilo u toku tjedna i studenti jednostavno nisu mogli doæi i bili smo diskvalificirani.

Ove godine sam nudio plivanje ali zbog organizacije nastave nije moguæe koristiti termine na bazenu.

Na terenima na Šalati imamo prioritet pri izboru termina, ali je ipak nemoguæe naæi termin na koji bi dolazilo više studenata. Problem je u tome što nudim sadržaje, sportske sekcije organiziraju manifestacije, ali na žalost studenti ne dolaze.

Nikoga ne optužujem nego pokušavam shvatiti studente i njihove probleme. Kad sam bio trener svojim igraèima sam uvijek govorio - prvo škola, a onda sport. Tako i sada razmišljam, prvo nastava pa onda æemo tjelesni veæ nekako prilagoditi.

STUDMEF:Zahvaljujemo na odgovorima.

Intervju vodili: Ana Kopiaæ, Ana Bujan